

Олимпијске игре у Рио де Жанеиру, тридесетпрве по реду, су на самом почетку али је и сада више него очигледно да ће Србија на њима доживети дебакл.

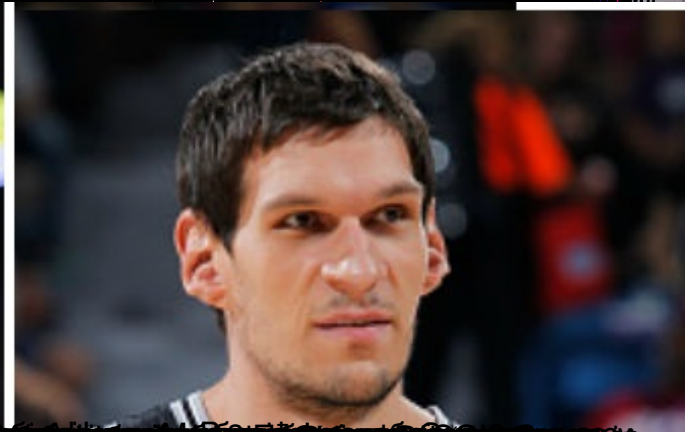
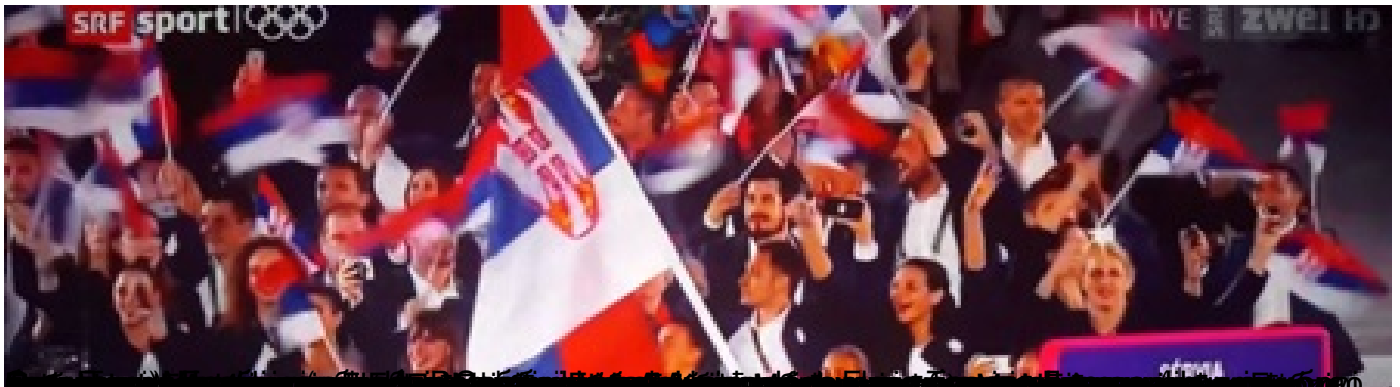
Понижење за Србију није почело 5. Августа 2016, и церемонијом отварања ОИ, него много раније, пријемом Косова* у МОК, на шта је благослов дао и наш национални Олимпијски комитет на челу са Владом Дивцем. Ма колико се подметало да је СОК то морао да учини због Бриселског споразума, то је нетачно јер се не ради о европским интеграцијама Косова* што Бриселски споразум предвиђа, већ о нечему озбиљнијем што се тиче међународног признања.

Зашто је то СОК учинио? Он то није смео учинити па ма о каквом притиску политике да се радило, а поготову то није било нужно једној спортској легенди каква је Владе Дивац – осим ако се није радило о неком личном разлогу, а што ће се сигурно сазнати.

Но, шта год да је по среди, Косово* је на бразилској олимпијади жаргонски речено „ошишало“ Србију. Наравно не ради се овде о спортском аспекту олимпијског покрета, већ политичком, још кад се томе дода и неразумна елиминација руских олимпијаца, то је више него очигледно, али није оправдање. Србија је у наметнутој констелацији имала два решења: да бојкотује Олимпијаду и на тај начин изрази протест против комадања државе и скрене пажњу на агресију којој је изложена, или да се тако добро припреми и да у инат освоји више медаља него икада. Србија није урадила ништа од тога, напротив.

Патриотизам у зачараном олимпијском кругу

Пише: Александар Б. Ђикић
субота, 13 август 2016 10:56

Патриотизам у зачараном олимпијском кругу

Пише: Александар Б. Ђикић
субота, 13 август 2016 10:56

